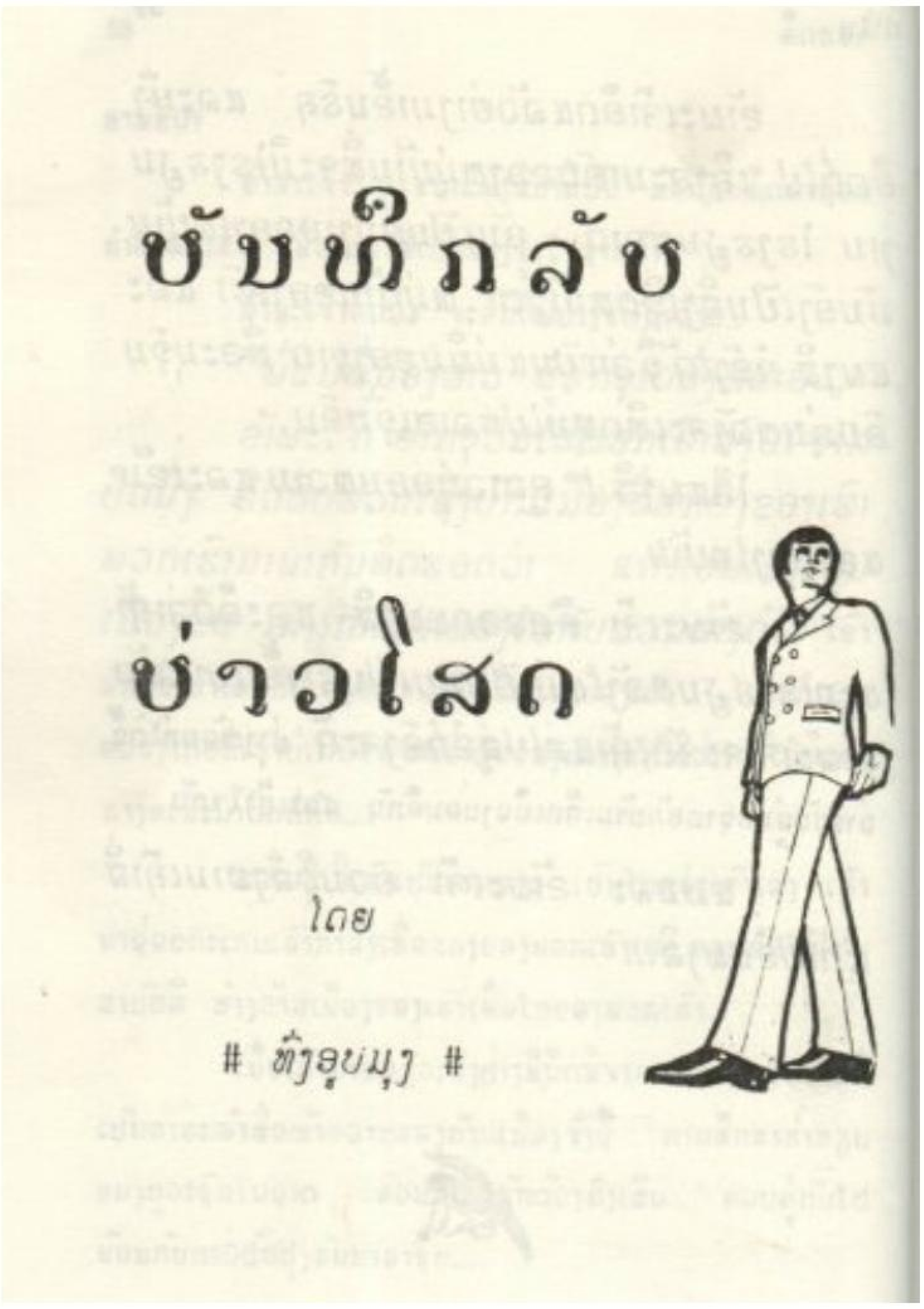

Roman lao de Thong Oup Moun : Le journal intime perdu dans le tas de poubelle.

ກ່ອນມື້ກ່ອນນີ້ກໍຮ້ອນ ....

ມື້ກ່ອນນີ້ກໍຮ້ອນ ....

ມາມື້ວານນີ້ກໍຍັງຮ້ອນ ....

ຕົກມາຮອດມື້ນີ້ແລ້ວ ກະຍັງຮ້ອນຄືເກົ່າ ....

ແລ້ວມື້ ....

ແຕ່ສຳລັບມື້ນີ້ມັນຮ້ອນ .... ຮ້ອນເປັນພິເສດ ຮ້ອນເອົາແທ້ເອົາວ່າ ຮ້ອນຈົນເຮັດໃຫ້ເຮົາ ບໍ່ຢາກເຮັດຫຍັງ ຮ້ອນຈົນມີເຣື່ອງນ້ອຍ ໆ ກະຄືຊິເຮັດໃຫ້ເປັນເຣື່ອງໃຫຍ່ໄດ້ງ່າຍ ໆ ຮ້ອນແບບນີ້ ຖ້າມີເງິນຊື້ເຄື່ອງ ເຮັດອາຍເຢັນ ມາຕິດເຮືອນ ຫຼື ແມ່ນຫມາກປີ່ນລົມທັມມະດາ ຄືຊິວິເສດ ....

" ເຊົາ ! "

ບອກຕົນເອງໄດ້ທັນທີວ່າ " ບໍ່ ຕ້ອງຄິດ .... "

ເຮັດການທ້ອນເທມິດຊີວິດ ແບບບໍ່ ຊື້ຫຍັງໃສ່ທ້ອງ ກະຄືຊິບໍ່ມີທາງດອກ ....

ອາກາດມື້ນີ້ມັນຮ້ອນ ຮ້ອນຈົນຢາກຮ້າຍ ຢາກຕີໄປຫມົດທຸກແນວພຸ້ນລະ .... ຢາກໃຫ້ເຝື່ອ ໃຫ້ຝົນ ທີ່ບໍ່ມາ ບົດບັງຕາເວັນ ໃຫ້ຈັກດີ້ .... ຢາກຮ້າຍໃຫ້ລົມໃຫ້ແລ້ງ ທີ່ຮອດຍາມແລ້ວ ຍັງບໍ່ພັດມາ.... ບາດຍາມຫນາວເອົາດີແທ້ ໆ .... ຢາກຮ້າຍໃຫ້ຮອດບ້ານທີ່ມັນຫຼັງນ້ອຍຈົນບໍ່ມີບ່ອນຊຸ້ນແດດ... ຢາກຮ້າຍໃຫ້ວັນເວລາ ທີ່ຕົກມາເປັນ ເດືອນ ຫ້າ ຮ້ອນພິລຶກ .... ສຽງແມ່ເພິ່ນຈົ່ມຢູ່ຫຼັງບ້ານ.... ກະຈົ່ມເຣື່ອງຮ້ອນຄືກັນຫັ້ນລະ....

" ຈັ່ງແມ່ນມັນຮ້ອນເອົາກະດໍ ກະເດັ້ງນໍ ຟ້າດິນນີ້ກະດາຍ ....ຮ້ອນແບບນີ້ມັນຊິບໍ່ຕາຍກັນ ເທມິດເມືອງ ພູ້ມຫວາຄົນ ? "

ທີ່ຈິງເຮົາກໍໄດ້ຍິນເພິ່ນຈົ່ມ ແບບນີ້ມາຕັ້ງແຕ່ເຮົາຈື່າຄວາມໄດ້ພູ້ນລະ ຫຼື ອາດຊິຕັ້ງແຕ່ເຮົາບໍ່ທັນຈື່ຄວາມກະ ເປັນໄດ້ ແລ້ວອາກາດເມືອງລາວ ມັນກະຮ້ອນມາແບບນີ້ ມາແຕ່ໃດ ແຕ່ໄລ ແຕ່ກະບໍ່ເຫັນໃຜຕາຍ ແລ້ວແມ່ເພິ່ນກະ ຈົ່ມແບບນີ້ມາເລື້ອຍ ໆ ຈົນວ່າເຮົາຕົກໃຈ ຄຶດວ່າ ມັນເປັນປີຈັ່ງໃຊ !

ມື້ນີ້ ອາກາດມັນຮ້ອນ.... ຮ້ອນຈົນບັງຄັບໃຫ້ເຮົາມານັ່ງຕາກລົມບັງເງົາເຮືອນ.... ຈົ່ງດ່າຄວາມຮ້ອນຢູ່ໃນອົກ ໃນໃຈ ຈົນຄວາມຮ້ອນເຮັດໃຫ້ເຮົາຫຼັບເຊືອບໄປເທິງເຕີບ.... ຕື່ນຂຶ້ນມາກໍຍ້ອນສຽງຄົນຮ້ອງຊື້ແກ້ວເປົ່າ....

ບ໋າ ! ແກ້ວເປົ່າເຮົາກະມີຫຼາຍເຕີບ ເອົາໄວ້ກະບໍ່ມີປໂຍດຫຍັງ ຄັນຂາຍໄດ້ ໗໐-໘໐ ກະຊິໄດ້ກິນຊາເຢັນ

ຍ້ອນໃດ໊ !

ເຮົາຄິດ.... ຕັດສິນໃຈຮ້ອງຄົນຊື້ແກ້ວເຂົ້າມາຕໍ່ກາລິງຣາຄາ....ຕອນຄົນຊື້ແກ້ວ ຊິຫນີຈາກ ຕາເຮົາໂລດເສືອດ

ໄປ ເຫັນ ປື້ມປົກສີແດງເກົ່າ ໆຫົວນຶ່ງ ເປັນປື້ມແບບບັນທຶກ ຄວາມຈື່ຄວາມຈຳ ທຳນອງນັ້ນແຫຼະ ຖິ້ມຢູ່ກະຕ່າໃຫຍ່ ຂອງຄົນຂາຍແກ້ວ ເຮົາຈັບຂຶ້ນມາເບິ່ງ ເຫັນຂຽນໄປແຕ່ສິບຊາວໃບ ກະເລີຍຂໍຊື້ ເຮົາຈ່າຍຄ່າປື້ມແຕ່ຊາວກີບ ເພາະມັນ ເກົ່າແລ້ວ ອີ່ຕານັ້ນເລົາກໍ ໄປຄຸ້ຍເຂັ່ງຈາກກະຖັງຂີ້ເຫຍື້ອ ມາລ້າ ໆ .... ເຊັດຝຸ່ນ ອອກຈາກປົກປື້ມດີແລ້ວ ເຮົາກໍປຶດ ຫນ້າທຳອິດ ອອກອ່ານແກ້ຮ້ອນໃນລອງເບິ່ງ.... ທາງໃນມີບັນທຶກແບບຄົນລາວ ທີ່ບໍ່ເກັ່ງຝຣັ່ງປານໃດວ່າ....

໑ ກັນຍາ ຝົນ

ມື້ນີ້ ອອກໄປກິນເຂົ້າ ຮ້ານແຖວຫນ້າບ້ານ....

ບັກສິງ ເດັກນ້ອຍເຮືອນໃກ້-ແນະນຳໃຫ້ຮູ້ຈັກຄົນງາມນາງນຶ່ງ.... ນາງຊື່ຈັນຫອມ.... ໄດ້ຍິນຫວິດ

ແຫວວວ່າ ຫອມເຮັດການຂາຍອາຫານຢູ່ແຖວໂຮງຊິເນໃນເມືອງ .... ຫອມຍິ້ມກະງາມ.... ຕາຫອມກະຫວານ.... ເນື້ອຫນັງຫອມແຮ່ງງາມ.... ຫອມງາມໄປເຫມິດທຸກບ່ອນຫັ້ນແຫຼະ....

ມື້ນີ້ ອາຫານແຊບທີ່ສຸດ ມື້ນີ້ມີສາມຄົນ ຫອມ ເຮົາ ແລະ ບັກສິງ ເຮົາຈ່າຍຄ່າອາຫານ ກັບເຄື່ອງດື່ມໄປເຫມິດ

໓໐໐ ກີບ .... ແລກກັບການຮູ້ຈັກຄົນງາມ ເຮົາວ່າບໍ່ແພງເລີຍ....

ອູ່ຍຕ໊າຍ ຕາຍ .... ເຮົາລືມນັດນາງຊ້ຳ.... ນາງຊິມາຮ້ານນີ້ອີກບໍ່ມື້ອື່ນ ນະ....

໔ ກັນຍາ ຝົນ

ມື້ຄືນນີ້ ນອນຫຼັບ ໆ ຕື່ນ ໆ .... ມາຫຼັບແຈບເອົາຕອນເກືອບແຈ້ງ....
ຝັນວ່າໄດ້ກອດຫອມ....ຝັນໄປຫຼາຍອັນຫຼາຍແນວ....ຝັນໂລ ໆ ເລ ໆ ....ຝັນ....ຈົນໄດ້ອາບນ້ຳຕອນເຊົ້າ....

ອີດນອນເມື່ອຍ ຈົນຕ້ອງບຳຣຸງກາຍດ້ວຍໄຂ່ລວກໄປຕັ້ງ ໔-໕ ຫນ່ວຍ ຕື່ມວິຕາມິນເບັງອີກສອງແກ້ວ....

ເບິ່ງໂມງເທື່ອທຳອິດເປັນເວລາ ໙:໓໐....ເທື່ອທີ່ສອງ ໙:໓໕.... ເທື່ອສາມ ໙:໔໐....ເບິ່ງເທື່ອທີ່ສິບຫ້າ

໑໑:໕໑.... ປານໃດນໍ ຊິໄດ້ເລີກການ....

ມື້ນີ້ ຫອມມາກັບໜຸ່ມສອງຄົນ.... ຫອມຮ້ອງເຮົາໄປກິນນຳ.... ຄວາມລຶ້ງເຄີນຮັກແກ່ນຣະຫວ່າງຫອມກັບເຮົາຫຼາຍຂຶ້ນ.... ຫອມຍິ້ມໃຫ້ເຮົາ ເຮົາຍິ້ມໃຫ້ຫອມ ຈົນເມື່ອຍເອັນຄ້າງ.... ມື້ນີ້ເຮົາຈ່າຍໄປ ໓໐໐...ກ່ອນຈາກເຮົານັດຫອມເບິ່ງຊີເນ ໂຮງໃດກະໄດ້ ມື້ອື່ນແລງ....

໓ ກັນຍາ ຜົລ (໗:໐໐ ໂມງແລງ)

ມື້ນີ້ເປັນວັນທິດ.... ເຮົາອາບນ້ຳແຕ່ງໂຕຢ່າງສຸດໃຈ....ເຮົາຖ້າຢູ່ຈັກສິບຫ້ານາທີ ຫອມກະມາຮອດ

ຈັນຫອມ ແຕ່ງໂຕແລ້ວແຮ່ງຕື່ມງາມ ງາມກວ່າຕອນໃສ່ຊຸດເຮັກວຽກຕັ້ງສິບສອງຕໍ່ ....

ກະປິ່ງຫອມກາຍຫົວເຂົ່າຂຶ້ນເມືອຕັ້ງຄືບ ຈົນຫົວໃຈເຮົາຫົກຫວາມປານຕົກຍົນ.... ເສື້ອຫອມ ກະໃສ່ ບ໊າງບາງ.... ບາງຈົນ ເກືອບເຮົາເຫັນຊອດ....

ຫອມກັບເຮົານັ່ງຊັ້ນເທິງ.... ຄົນບໍ່ແຫນ້ນ.... ຊິເນບໍ່ຮູ້ວ່າເຣື່ອງແບບໃດ ເພາະຫອມກັບເຮົາບໍ່ສົນໃຈເບິ່ງ....

ຄືນນີ້ ເຮົາຈ່າຍອີກ ໙໕໐....

ກາມະເທບ.... ກະຣຸນາຍິງສອນໃຫ້ຖືກເປົ້າຫມາຍໃຫ້ຂ້າໄວ ຜູ່ ໆ ແດ່ທ້ອນ....

໔ ກັນຍາ ຜົລ

ພໍຫ້າໂມງເປາະ ເຮົາໂດດອອກຈາກຫ້ອງເຮັດການມາຖ້າເອົາຈັນຫອມ ຊ້ອນທ້າຍຣົດຈັກ ໄປກິນນ້ຳຫມາກນາວຢູ່ທາງແບ່ງ ແລ້ວເລີຍໄປນັ່ງຄຸຍກັນຢູ່ແຄມທ່າວັດຈັນ ຜູ່ຄົນຮູ້ສຶກບາງຕາ.... ແລ້ວພວກເຮົາກະກັບມາກິນອາຫານໃນເມືອງອີກເລັກນ້ອຍ.... ມື້ນີ້ ຈ່າຍອີກ ໙໐໐.... ຢາກບອກໃຫ້ໃຜຜູ້ນຶ່ງຮູ້ເດ້ວ່າ ເຮົາຮັກຈັນຫອມເຂົ້າແລ້ວ.... ຮັກແບບຫຼົງເລີຍລະ !!!!

໕ ກັນຍາ ຜົລ

ມື້ນີ້ ຊວນຈັນຫອມໄປຫຼິ້ນຫາດດອນຈັນ.... ຊື້ມັນເຜົາ....ຫມາກທັນ ກິນກັນຈົນອີ່ມຕາງເຂົ້າ ຕອນຊິກັບ ຈັນຫອມຍັງຊວນກິນອາຫານຢູ່ຫັ້ນອີກຊ້ຳ.... ຕອນຍ່າງຂ້າມຂົວ ເຮົາລອງຈັບມືຈັນຫອມ.... ຈັນຫອມບໍ່ວ່າຫຍັງ ແຕ່ຍິກເຮົາຄ່ອຍ ໆ .... ຈັນຫອມຍິກບໍ່ເຈັບຈັກດີ້.... ຂີ່ນແທກຊີ້ເຂົ້າເມືອງ ເຮົາລັກດົມແກ້ມຈັນຫອມໄດ້ເທື່ອນຶ່ງ.... ເທື່ອສອງບັກແທ້ກຊີ້ ເບິ່ງມາທາງກະຈົກ ມັນຍິ້ມ ໆ ເຮົາເລີຍອາຍ....

ມື້ນີ້ ຈ່າຍໄປອີກ ຝ໕໐.

ຝ ກັນຍາ ຝົລ

ພໍ້ ກັນຕາມນັດ ໕ ໂມງແລງ.... ຊວນຈັນຫອມກິນເຂົ້າກິນເບັ້ຽຢູ່ແຄວຫນອງດ້ວງ....ທັງຊວຍທັງຊົ່ວ ເຮົາເມົາຫຼັບຄາຕັກຈັນຫອມ ເທິງແທກຊີ້ຈົນຮອດເຮືອນ....

ມື້ນີ້ ຈ່າຍອີກ ໑.໔໐໐....

໓ ກັນຍາ ຝົລ

ມື້ນີ້ວັນທີ ໓ ເງິນເດືອນເຮົາ ໑໐.໐໐໐ ຫມົດກ້ຽງຮວມທັງຂອງເກົ່າທີ່ທ້ອນໄວ້.... ຢືມກັບຄົນຮູ້ຈັກໄວ້ອີກ ໓.໐໐໐ ເຂົາເອົາດອກ ຮ້ອຍລະຊາວ ຖານຄົນຮັກແພງຊິ້ນໄປປາມາ ກະຊ່າງມັນ !

ພໍ້ ຈັນຫອມຕອນເພນ ເຫັນຕາແດງ ໆ ຫອມບອກວ່າ ແມ່ເຈັບບໍ່ມີເງິນ ເຮົາເລີຍຊ່ອຍໄປ ໔.໐໐໐ ເຮົາດູຕົນຈັນຫອມຈົນສຸດຫົວໃຈ ຫອມດຶງມືເຮົາມາກຳໄວ້.... ຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກຢ່າງປລາດ.... ປລາດອີ່ຫຼີ !!!

໗ ກັນຍາ ຝົລ

ມື້ນີ້ ຂາຍໂມງຢູ່ແຂນໄປ ໑໐.໐໐໐ ແລ້ວຊື້ແນວ ໔.໐໐໐ ໃສ່ ແນວບໍ່ດີປານໃດ ແຕ່ຮູບຊົງມັນຄື ໆ ກັນ ຄັນບໍ່ສັງເກດຄືຊິບໍ່ຮູ້

ພໍ້ ຈັນຫອມ ຈັນຫອມບອກວ່າ ໃຫ້ຫາບ່ອນມິດ ໆ ຄຸຍກັນດີກວ່າໄປໄກ ໆ... ເຮົາເລີຍພາຈັນຫອມແອະ

24 / VII
ห้ามจำหน่าย

ເຮືອນນ້ອຍຢູ່ໃສກະຊ່າງ...

ໂຊກຊ່ວຍ.... ແກ້ມຈັນຫອມ ຫ໊ອມ ຫອມ

ໂຊກ.... ຈັນຫອມ ມີຂີ້ແມງວັນຢູ່ເອິກນຳ

ໂຊກ.... ເຮົາໄປສົ່ງຈັນຫອມ ກັບບ້ານເກືອບສອງໂມງກາງຄືນ ແລະ ນັ່ງຈົດບັນທຶກຢູ່ເກືອບເປັນລົມແລ້ວ.... ເງິນເຮົາເຫຼືອແຕ່ ໘.໐໐໐

໙ ກັນຍາ ຝົນ

ຕອນເຊົ້າໄປຖ່າຍເບົາຮູ້ສຶກເຈັບ ໆ ແສບ ໆ....

ຕອນບ່າຍ ຮູ້ສຶກເປັນໄຂ້ຄືງຫນາວ ໆ ຮ້ອນ ໆ ....

ເຮົາຕ້ອງຂາດການ... ຢູ່ເຮືອນ.... ຂນະທີ່ຂຽນບັນທຶກນີ້ ຮູ້ສຶກຂັດເຫງົ້າຂາ ເປັນຫຍັງຕອນໃດກະບໍ່ຮູ້.... ຮູ້ສຶກແສບທຸກເທື່ອທີ່ຖ່າຍເບົາ ແລ້ວກະຖ່າຍດຸຊ້ຳ....

໑໐ ກັນຍາ ຝົນ

ເຮົາບໍ່ປາກໄປຖ່າຍເບົາເລີຍ.... ປວດແສບຈົນເຫຼືອທົນ.... ໂອ້ຍ ເທວະດາຟ້າດິນ.... ເງິນກໍຫມົດ !

໑໑ ກັນຍາ ຝົນ

ຕອນເຊົ້າເຂາະຂອດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄປຂາຍ ແລ້ວໄປຫາຫມໍ ຫມໍບອກວ່າບໍ່ເປັນຫຍັງ ນອກຈາກສັກຢາ ແລະ ໃຫ້ກິນຢາ.... ແຖມຫ້າມກິນຕົ້ມໄກ່ ແລະ ໆລໆ ບໍ່ຮູ້ວ່າມັນຜິດຫຍັງ ? ....

໑໒ ກັນຍາ ຝົນ

ດຽວນີ້ ເຊົາດີແລ້ວ.... ຂາຍສ້ອຍຄໍແມ່ຊື້ໃຫ້ໄປ ໑໗.໐໐໐ກວ່າກີບ.... ຫມໍອະນຸຍາດໃຫ້ກິນໄດ້ທຸກແນວ....

ຕອນເຊົ້າໄປເຮັດການ....ຕອນເພນ ບໍ່ກ້າໄປພົບຈັນຫອມ.... ຕອນແລງຈັນຫອມມາຖ້າຢູ່ຫນ້າໂຮງການ.... ເຮົາເລີຍເປີດອອກທາງຫຼັງໂຮງການ ເພາະຢ້ານຕິດໄຂ້ຈາກນາງອີກ....

໔໖ ກັນຍາ ຝົນ

ຈັນຫອມກັບເຮົາບໍ່ໄດ້ພໍ້ ກັນອີກເລີຍ.... ບັກສິງອີກນັ້ນແຫຼະໂຕການ ມາຊວນໄປທ່ຽວບຸນວັດຫນອງ ດ້ວງ.... ມ່ວນກັນຈົນເດິກ.... ກິນເຫຼົ້າເມົາເບັ່ງຈົນຮອດບ່າຍໂມງກາງຄືນ....

ບັກສິງຊວນໄປທ່ຽວເຮືອນຫມູ່ແຖບນັ້ນແຖບນີ້.... ມັນມືດແດ່ ພະສົມກັບຄວາມເມົາແດ່ ເຮົາເລີຍບໍ່ຮູ້ເປັນ ເຮືອນໃຜຕໍ່ໃຜ.... ບັກສິງຊຸກຫຼັງເຮົາເຂົ້າຫ້ອງນ້ອຍ ໆ ມືດ ໆ ຫ້ອງນຶ່ງ ເຮົາຄວາໄປເປີດໄຟ.... ເກືອບ "ຊັອກ" ຕາຍ ຈັນຫອມນັ້ນເອງ.... ນາງແລ່ນເຂົ້າມາກອດເຮົາ.... ຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານເຮົາເປັນການໃຫຍ່.... ຫາວ່າເຮົາທຳລາຍແລ້ວ ຖິ້ມຫນີ ຄືຫມູ ຄືຫມາ....

ເຮົາຖຽງຄືນວ່າ ນາງເຮັດໃຫ້ເຮົາເຈັບປວດຢູ່ເປັນອາທິດ ສອງອາທິດ.... ນາງບໍ່ເຊື່ອ.... ນາງທ້າເຮົາພິສູດ.... ເຮົາຕົກລົງ ເຮົາຫວັງຊິຂ້ານາງໃຫ້ຕາຍ ຊິຂ້າແບບເລືອດເຢັນ ໆ .... ແຕ່ຈັນຫອມທົນກວາເຮົາ ທົນກວ່າເຮົາຄຶດ.... ເຮົາເລີຍຕື່ນຂຶ້ນມາເປັນຕອນເຊົ້າ ພໍ້ ໂຕເອງຢູ່ບາຣ໌.... ເງິນບໍ່ມີຕິດຢູ່ຖົງສັ້ງ.... ເອີ້.... ມີ ໕໐ ກີບ ຢູ່ຫນ້າໂຕະເຄື່ອງ ແປ້ງ.... ຄືຊິແມ່ນຈັນຫອມ ເຈຕນາລືມໄວ້ໃຫ້ເປັນຄ່າຣົດເມືອເຮືອນ....

໔໗ ກັນຍາ ຝົນ

ບັນທຶກທີ່ຮັກ....ຕໍ່ໄປນີ້ ເຮົາຕ້ອງເຊົາບັນທຶກ ເພາະເຮົານອນລຸກບໍ່ຂຶ້ນ ຢູ່ໂອບີ... ຫມໍບອກວ່າ ເຮົາເປັນຝີຫມາກມ່ວງ.... ຕ້ອງຖ້າການຜ່າຕັດ.... ຫມໍວ່າ ມີຫວັງໄດ້ ໄປທ່ຽວ ທາງພາກເຫນືອຂອງຍີ່ປຸ່ນຄັກ ໆ....

ເຮົາເປີດຫນ້າຕໍ່ໄປ ແຕ່ບໍ່ພາກົດມີໂຕອັກສອນຊາດໃດ ພາສາໃດ ພາກົດຢູ່ອີກ ເຮົາກະເລີຍຈົນໃຈ ບໍ່ຮູ້ສິສົ່ງຄືນໄປໃຫ້ ໃຜໄດ້ ຈຶ່ງຂໍຮ້ອງໃຫ້ຍາອ້າຍປາໄນ ພິມລົງໃນປຶ້ມຫົວນີ້ໃຫ້ ຖ້າໃຜໄດ້ອ່ານແລ້ວຮູ້ສຶກວ່າ ເປັນບັນທຶກຂອງໂຕເອງ ກະມາຮັບເອົາໄປຂຽນຕໍ່ໃຫ້ມັນສຸດໄດ້ໂລດ....

ຢ່າອິດແນວບັນທຶກຫຼາຍ !!!!